

LLETRES NUEVES

Seis poemas y otu más

Pa Rita y Faustino

Brecht, y non les muses, dame'l primer versu

(BRAERAMENTE, vivo nun tiempu babayu,
ande'l mio vecin namás reconoz el mundu
na imperfeuta redondez del so embiligu.

(Braeramente, vivo nun vecindariu babayu).

Cedar Tavern

TAMOS llapando cerveza,
Modigliani y Klein y
Jackson Pollock y
Snyder esperando por
Ginsberg nuna imaxinaria y
provinciana "Cedar Tavern",
toos enfilaos y
toos canciando
al altu la lleva
l'Asturies Patria Querida.

Pa Mar y Pachu

Suañu

NAMÁS yera un suañu d'escolín
inxenuu, ser negru y saxofonista.

D'aquel suañu queden
dellos discos de Ray Weston.

y esti desaxeráu embizque
miu pol bourbon y el "caballu"

namás.

Paisaxe con orbayu

MALAPENES, de xemes en
cuandu,
unes poques pingarates d'orbayu
sol prietu asfaltu.

(Malapenes, de xemes en cuandu,
unos pocos yerbatos xorrecen
pente'l prietu asfaltu).

Lluna llena en Manhattan

MILAGRU, o cenciellamente casualidá,
esta mesma lluna llena qu'agora
alluma al poeta nel so llugarín,

allumarálu a él, tocando'l clarinete
nun chigre del so Manhattan.
(Milenta kilómetros me separten de
Woody Allen).

Pintada

“ASTURIES, borracha y...”.
(El que lo escribía morrió
por cuenta d'un mal tragu).

Pa Jael y Francisco

Qué solos nos dexen los mitos

QUÉ espantible realidá cotidiana ésta,
echándonos colos nuegos mitos de
tola vida pa esconsonar con ellos
camudaos n'aborrecibles lladrones y
plaxadores d'ayenes obres.

Qué espantible realidá cotidiana ésta,
ufriéndonos la imaxen de William
Shakespeare tocando'l saxofón con Bill
Clinton so los chamuscaos cadabres
de los presos del campu de Gotha.

-y otru-

NEL AMARO
(del llibru inéditu *Cemeteriu Cívicu*)

De magar entós

Prúyeme de magar entós.
U ta'l mio finxu'l saber
tán les viesques del mugor
arrecendiendo'l sudu'l trabayador.

Mentantu iguaba daqué espantible
imaxinaba llinies fonderes sofitaes dayuri
en fechos favoratibles
remanado preseos d'ayeri.
Dacuandu, xana de les pates abiertes,
ambúrome nel to mugor, pervaloratible llimu.

XICU X. HELGUERA

Neñez

A vegaes camiento cómu sedría si nun intre
puediéramos tornar a sentamos cabu l'horru al atapecer
dempués de tener fecho la xera del día
de xuru sedría tornar a los branos de la neñez.

Lluis M. Fernández

Maricalva

Requeixu silenciosu que sos güei
ayeri foi folixa ya ganáu
vieya carbayera de Sabadel
aínda siento'l ruxir de las fueyas
al mio llau.

Lluis M. Fernández

Seronda

Tarde serondiega ya buxa
fuxe, fuxe del miou llar
nun quiero que m'envolvas
nestos camientos tristes colos qu'amias güei
pa l!ueu dite ya deixame nesta acabación.

Lluis M. Fernández

Sabadel

Cuandu piello los güeyos
seique sí, seique puedo vete
puedo tastiar na miou boca'l ruxir del tou silenciu
arródiame entós l'arume de tórzanu
acu!ló veo Re!lousu ya'l sou xilón
que me dispierta alcordanza

Lluis M. Fernández